De soldaat, de atleet en de landman –Deel 1

Hallo allemaal,
De vrouw zat in mijn kantoor terwijl de tranen langs haar wangen liepen. Hoofd gebogen, zenuwachtig, handen in haar schoot, uitleggend waarom ze zo verdrietig was.

Ze was naar de kerk geweest, waar mensen hun getuigenis vertelden over hoe zij opgegroeid en tot de Heer gekomen waren en wat ze nu voor Hem wilden gaan doen. Met ieder verhaal zakte ze dieper weg in ontmoediging, omdat haar achtergrond zo anders was dan van alle anderen. Ze had niet het idee dat ze ook maar iets had om aan de Heer te geven; ze kon niet zingen, speelde geen instrument, was doodsbang om op een podium voor mensen te staan. Ze voelde zich helemaal alleen, al was ze door velen omringd.

Haar jeugd was heel zwaar geweest. Haar moeder had verschillende mannen in haar leven die ze uit de bars mee naar huis nam en de meesten van hen sloegen haar. Ze waren arm, mensen keken op hen neer. Ze werd op school geplaagd vanwege haar moeders reputatie, om de vodden die ze droeg en waar ze woonden. Zij en haar broers en zussen hadden allemaal een andere vader en haar moeder gebruikte het welzijnssysteem om gratis geld, voedsel en levensbehoeften te krijgen en ze woonden in een huis, bestemd voor armen.

Haar moeder was niet van plan haar manier van leven te veranderen en deze vrouw, die in mijn kantoor zat, had zich voorgenomen, toen ze opgroeide, dat ze nooit zo zou worden als haar moeder. Echter, in haar tiener- en twintiger jaren, tot haar eigen afschuw, werd ze net als haar moeder – een man in haar leven hebben leek de uitweg te zijn, en een baby krijgen leek de manier te zijn hem te houden – dacht ze. Maar ze realiseerde zich dat ze het patroon herhaalde: Iedere vriend die ze had, sloeg haar en als die wegging, vond ze weer een andere man. Ze besefte dat ze net als haar moeder geworden was, hetgeen ze haatte en gezworen had nooit te zijn.

Dat was het moment dat ze die dag naar een andere kerk ging, niet één binnen haar denominatie, maar een onafhankelijke, charismatische gemeente dat een 'opwekking' had. Ze gaf haar hart aan de Heer en voelde zich voor de eerste keer sinds ze een klein kind was, schoon en heel! Die wedergeboorte van haar geest had natuurlijk niet onmiddellijk effect op haar denken, dus dacht ze nog steeds dat een man liefde communiceerde aan zijn vrouw door haar te slaan, haar te misbruiken. Ze had nog veel te leren. Toen ze een goede, liefhebbende christelijke man trouwde, die ze nog maar 3 weken kende, moest ze leren wat liefde is, wat een relatie is, eigenlijk alles!

Die dag deelde ik met haar het verhaal van de soldaat, uit 2 Timotheüs 2:3-4 en het veranderde voorgoed hoe ze over zichzelf dacht en zo begon haar weg naar heelheid.

Paulus schreef aan Timotheüs, die hij naar Efeze had gestuurd om daar de vele familiegebaseerde kerken die in huizen samenkwamen, te coördineren. Er zijn schattingen dat van de 250,000 inwoners van Efeze, er 10%, of 25,000, christen geweest zouden zijn. Wat wij in ons netwerk zien en van wat we van die tijd weten, variëren huiskerken van een paar tot ongeveer 20 mensen. Dus waren er honderden, zo niet duizenden huizen in en rondom Efeze waar mensen in samenkwamen. De jonge Timotheüs werd daar naartoe gestuurd om met dat alles te helpen – een fulltime baan!

Efeze was in die tijd een havenstad; sinds die tijd is de baai dicht geslibd en de stad bevindt zich nu op 8 kilometer afstand van de zee. De stad was als ieder andere stad in onze tijd, vol met mensen van verschillende nationaliteiten en diverse beroepen, zoals onder andere zeelieden, havenarbeiders, eigenaars van de schepen die in en uit de haven zeilden. Ik ben in Efeze geweest en het is prachtig, zelfs nu het in puin ligt, met witte marmeren trottoirs, ingelegd met fantastische fresco's en planten en dieren. De trottoirs zijn zelfs overdekt, om mensen voor de intense hitte te beschermen!

En omdat de menselijke natuur niet veranderd is, waren er in die tijd ook christenen zoals de vrouw die in mijn kantoor zat. Nieuw in de Heer en met die nieuwheid in Hem kwam Zijn intens licht dat de diepte van de vroegere zonden liet zien. Het was in Efeze dat Handelingen 19 ons vertelt dat Paulus dagelijks onderwijs gaf in een school (tijdens siësta, tussen 11:00 en 16:00 uur) en velen kwamen tot de Heer, zodat hun occulte boeken verbrand werden! (Handelingen 19:19)

Die mensen hebben een moeilijke jeugd gehad in het occulte, het heidendom en in wie weet wat nog meer – en de herinneringen aan die tijd gaven hun ook vast het gevoel wat de vrouw hierboven had, namelijk dat ze niet waardig waren, niet capabel, niet door de Heer gebruikt konden worden voor iets goeds in Hem. Zij hadden geen enkele kennis van het Judaïsme, van het christendom, van de Enige Waarachtige God, wat verklaart waarom Paulus daar dagelijks les gaf in een school, voor een periode van 2 jaar. (Handelingen 19)

De soldaat doet zijn intrede en Publius Flavius Vegetius Renatus
In de tweede brief van Paulus aan Timotheüs schreef hij bemoedigende woorden aan Timotheüs en ook voor ons vandaag:

"Lijd met de anderen als een goed soldaat van Christus Jezus. Tijdens de veldtocht wordt geen soldaat gemoeid in de zorg van zijn onderhoud: hij heeft slechts hem te voldoen, door wie hij aangeworven is. en is iemand een kampvechter, dan ontvangt hij de krans alleen, als hij volgens de regels van de kamp heeft gestreden. De landman, die de zware arbeid verricht, moet het eerst van de vruchten genieten. Let op (denk na over) wat ik zeg, want de Here zal u in alles inzicht geven…"

Paulus zei tegen Timotheüs om 'na te denken' en 'de Here zal u inzicht geven'- dus hier is wat inzicht:
Ruim 300 na Christus schreef Vegetius, zoals hij bekend staat, een legerhandboek en in zijn eerste boek vergeleek hij het vroegere Romeinse leger (de tijd van Paulus) met die in zijn tijd, zo'n 300 jaar later en adviseerde dat het moderne leger terug zou moeten gaan naar zoals het vroeger was. Hij merkte op dat de soldaten in zijn tijd uit rijke gezinnen kwamen; de zonen in de stad groeiden op met dienstknechten en zij zagen het leger als een carrièrepad. Zij waren 'watjes' vergeleken met het vroegere Romeinse leger, het leger in de tijd van Paulus.

In Paulus' tijd kwamen de soldaten uit gezinnen die op het platteland woonden, op een boerderij of een ranch en zij waren gewend om hard, lichamelijk werk te doen. Ze stonden vroeg op, en werkten onder alle weersomstandigheden. Hun ruige levenservaringen maakte hen de beste soldaten in de wereld, met als gevolg dat zij domineerden in Europa, het Midden-Oosten en Afrika.

Een nieuwe soldaat zou gedacht kunnen hebben dat zijn ruige opvoeding en verleden hem diskwalificeerde van het dienen van de Keizer, maar in feite was dat ruige leven juist hetgeen hem kwalificeerde voor dienst aan de Koning!

Jouw zondige achtergrond diskwalificeert jou niet, het is juist hetgeen wat jou wel kwalificeert!
Paulus zei tegen Timotheüs om verdrukkingen te lijden als een goed soldaat. Hij zei niet dat hij een soldaat in Christus was, want dat zijn wij niet. Hij zei verdrukkingen te lijden, zoals een soldaat doet. Wij zijn kinderen van de Koning, leden van het koninklijk huishouden. Wij zijn geen soldaten voor Jezus, maar er wordt van ons verwacht dat onze ruige achtergronden ons dienen in ons pad naar volwassenheid in Christus, zodat we hetzelfde vermogen hebben alle dingen te verdragen, zoals soldaten dat doen.

In Paulus' tijd waren deze jongens van de boerderij gewend onder alle weersomstandigheden te werken en zij moesten, nu soldaat zijnde, leren van dat verleden om hun huidige moeilijkheden te kunnen doorstaan. Dat vraagt Paulus Timotheüs te doen, en zijn lezers – lijd verdrukkingen als een soldaat – jouw sterke karakter hielp je om, ondanks al die zonden, naar Jezus te komen! De moeilijke dingen die je meegemaakt hebt helpen jou om door te gaan in volwassenheid in Christus!

Paulus zei hem dat geen soldaat verwikkeld wordt in de zaken van het levensonderhoud (de zaken van het leven – King James). Dat woord 'verwikkeld' betekent 'samen te weven' of 'omstrengelen' en 'zaken van het leven' is het Griekse woord 'pragmateiais', waar we het woord 'pragmatisch' vandaan hebben. Dus: een soldaat weeft zijn leven niet samen met de alledaagse dingen van het burgerleven – zodat hij hem mag behagen die hem voor de krijgsdienst aangenomen heeft!

Zoals in Paulus' tijd, hebben wij een Werver. Eén die Jezus heet en ons aanwierf om in Hem te zijn. Maar, het wordt nog beter, want Paulus zei dat we Hem mogen behagen die ons aangeworven heeft – er is een Grieks woord voor 'aanwerven om soldaat te worden' dat Paulus hier gebruikt, en het is: 'stratologeo.' Kijk eens naar de Griekse woorden die dit woord vormen: strato is waar we strategie

vandaan hebben, en logeo is waar we logica van hebben. Dus als we het combineren is het: gekozen en aangeworven door jouw Officier, met een strategie, een logica, een plan in gedachten.

Laten we het nu allemaal samenvoegen…
Paulus vertelde Timotheüs om verdrukkingen te lijden, zoals een goed soldaat doet – dat de hardheid van het leven juist hetgeen is wat ons kwalificeert in Christus te zijn. Maar bedenkt dat we ons leven niet moeten samen weven met de wereldse, normale dingen als een eerste prioriteit, om Hem te behagen die ons gekozen heeft met een groter plan, strategie en doel in dienst van de Koning.

En nu de atleet…volgende week…tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

De soldaat, de atleet en de landman – Deel 2

Dag allemaal,
Een hele tijd geleden belde een pastor mij en vroeg mij te overwegen mij aan te sluiten bij zijn multi-level marketing team. Een Multi-level bedrijf is als een piramide opgezet; iedereen die zich bij jou aansluit, komt onder jou en iedereen die zich bij hen aansluit, komt onder hen te staan enzovoorts. Iedereen krijgt een commissie van de mensen onder hen, dus de persoon boven aan de piramide krijgt de grootste commissie, omdat een deel van alle verkopen onder hem naar hem toegaan.

In die tijd was ik de pastor in een kleine stadje, evenals hij dat was. We hadden beiden misschien zo'n 60 volwassenen op een zondagmorgen. Maar hij verdiende, omgerekend naar wat het vandaag zou zijn, zo'n $225,000. Wij daarentegen leefden van dag tot dag. Hij was betrokken in een bedrijf dat spullen voor persoonlijke verzorging verkocht, zoals zeep en shampoo en hij noemde dat bijna zijn hele gemeente erin betrokken was, zodat zij allemaal ook goed verdienden.

Met als gevolg dat zij de hypotheek voor de kerk afbetaald hadden, ze hadden geld in de bank en het leven was goed. Ik leefde van offer naar offer, had niets op de bank en was dankbaar dat we in een boerengemeenschap woonden, omdat verschillende gemeenteleden ons zegenden met verse melk, vlees en groente, om mijn salaris aan te vullen.

Ik wees hem af, met afschuw vervuld over wat hij mij vertelde, en zei tegen hem dat zijn verdienste van korte duur zou zijn, omdat hij de roep op zijn leven niet eerde en zijn positie niet gebruikte om anderen in Christus te helpen groeien, maar om mensen te beïnvloeden. Zou hij een zakenman geweest zijn, dan was het oké wat hij deed, maar men kan een geestelijke positie niet gebruiken om mensen voor persoonlijk gewin te manipuleren. (Zijn gemeente viel uiteen, evenals zijn inkomen, maanden later)

Volgens de regels spelen is niet wat jij denkt…
Nadat Paulus Timotheüs vertelde verdrukkingen te lijden als een soldaat, zegt hij dit, in 2 Timotheüs 2:5: "En is iemand een kampvechter, dan ontvangt hij de krans alleen, als hij volgens de regels van de kamp heeft gestreden."

Op het eerste oog lijkt het dat Paulus Timotheüs instructies geeft om moreel rechtschapen te zijn, om 'je aan de regels te houden,' om mensen niet te gebruiken of te manipuleren, zoals sportevenementen regels hebben.

De spelregels in acht nemen houdt ook in de trainingregels en leefregels volgen. Denk eens aan vandaag, waar sporters worden getest op prestatieverhogende middelen, omdat zij moeten concurreren volgens de regels, zowel bij de training als bij de wedstrijd. Het is allemaal één pakket, zowel nu als in de tijd van Paulus: De training en wedstrijdregels zijn één en een atleet moet trainen en wedijveren volgens strikt gehandhaafde regels.

Ons leven in Christus moet meer zijn dan wat mensen aan de buitenkant zien, de regels gelden ook voor onze privé levens. We kunnen niet ons 'kerkgezicht' opzetten en alleraardigst doen, om naar huis te gaan en daar als de duivel te zijn. De regels gelden voor ons hele leven.

Welke regels hadden de sporters in de tijd van Paulus? Hoe trainden zij?
Paulus gebruikt de atleet als een gelijkenis, zoals hij dat ook met de soldaat deed, om een geestelijk punt te maken. Hij vertelde Timotheüs om over zijn woorden na te denken en de Heer zou hem inzicht geven, dus laten wij dat ook doen.

Atleten, in de tijd van Paulus,trainden en wedijverden naakt. De atleet ging van zijn huis naar de sportzaal, om daar zijn kleren uit te doen. Dit is symbolisch dat we in Christus niets van waarde naar Hem brengen en dat niets van onze eigen inspanningen en werken in Hem gebruikt kunnen worden. We zijn ontdaan van alles, compleet open en naakt, zoals Hebreeën 4:12-13 dat zegt: "…en geen schepsel is voor Hem verborgen, want alle dingen liggen open en ontbloot voor de ogen van Hem, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen." Met andere woorden, het Levend Woord ziet onze harten en zielen en niets is voor Hem verborgen. We zijn te allen tijde naakt voor de Heer, 24/7, slechts gekleed met Zijn klederen van gerechtigheid.

Vervolgens kreeg de atleet een massage met olijfolie, een massage van de trainer, van top tot teen. Onze Trainer, de Here Jezus, brengt de olie van de Heilige Geest overal aan, zodat onze naaktheid bedekt is; het maakt onze geestelijke spieren los en bereidt ons voor op wat er komen gaat. We zijn in Zijn aanwezigheid op ons gemak, bestrijkt met de Vaders Geest, die onze naaktheid bedekt.

Nadat de eerste laag olie is aangebracht, gaat de atleet naar de sauna. De hitte, in onze gelijkenis, vertegenwoordigt moeilijke tijden in ons leven, maar we zijn niet naakt, we zijn bedekt en bekleed met de Heilige Geest, verbonden met Hem in de hitte, daar Hij met ons wandelt door het hele proces. We moeten in de sauna blijven totdat de hitte zijn werk in ons heeft gedaan. Laat de olie werken in de hitte, laat het jouw geestelijke spieren losmaken en absorbeer de olie van de Geest. De hitte verlaten voor het werk gedaan is, houdt in dat je op een dag weer terug moet gaan, totdat je toestaat dat de Geest jouw geestelijke poriën binnendringt.

Dan komt de atleet uit de hitte en krijgt hij opnieuw een massage met meer olie. Na onze moeilijke tijd komt de Heilige Geest opnieuw tot ons, vernieuwt ons, bemoedigt ons en geeft ons de tijd te herstellen van de hitte van de sauna.

Afhankelijk van de atleet en zijn behoeften, zou er opnieuw een gang naar de sauna volgen, opnieuw gevolgd door een massage en een laag olie – dat varieerde in Paulus' tijd en geestelijk gesproken, is dat ook zo bij ons. Maar na de 2^{e} of 3^{e} cyclus, staat de atleet op en de Trainer bedekt hem nu van kop tot teen met een dikke laag olie. Andere ingrediënten werden toegevoegd om de olie minder vloeibaar te maken, meer zoals een pasta.

Dat zorgde ervoor dat de atleet moeilijk vast te houden was, glad, want hierna stapte de atleet de arena binnen om zijn tegenstander te ontmoeten. Geestelijk is dit de extra zalving van de Geest dat ons bekrachtigd voor geestelijke strijd. Het is de zalving die op ons komt voor voorbede gebed. Het is de genade die ons door moeilijke omstandigheden draagt. Deze laag olie zorgt ervoor dat de vijand ons niet kan vatten, want we hebben een 'dikke' laag van de tegenwoordigheid van de Heilige Geest op ons. De vijand probeert ons vast te houden, maar krijgt alleen een handvol van de Geest – deze laag van de Geest is voor de strijd, om ons door moeilijke tijden heen te helpen, om overwinning te krijgen over iedere omstandigheid tegen ons.

En wanneer de wedstrijd voorbij was, keert de atleet terug naar zijn Trainer, zoals wij dat naar de Heer doen, en die dikke laag olie werd eraf geschraapt, gereinigd en klaargemaakt om opnieuw gebruikt te worden in een andere competitie. Evenzo kunnen we voelen dat de zalving die ons erdoorheen hielp, verdwijnt; maar we weten dat Hij daar weer voor ons is, even dik, in een toekomstige strijd.

Ja Timotheüs, we winnen door ons aan de regels te houden. We moeten gewillig zijn onze straatkleren af te leggen om naakt voor de Heer te verschijnen, slechts bekleed met de Heilige Geest. We moeten de hitte van de sauna verduren en telkens opnieuw een nieuwe laag krijgen. We moeten het goedvinden dat onze Trainer ons masseert, diep in ons wezen werkt, wat zowel ontspannend als een beetje pijnlijk kan zijn, maar Hij bereidt ons voor op die dikke bekleding van de Geest, wat nodig is voor wat gaat komen – en als we klaar zijn, zal onze Trainer daar zijn en ons opwachten, ons troosten, ons opnieuw masseren en ons bedienen zoals Hij dat alleen kan.

Ja Timotheüs, wees als die atleet, maar train en strijd volgens de regels…onderwerp je aan je Trainer, en win!
Volgende week, de landman…tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

De soldaat, de atleet en de landman – Deel 3

Dag allemaal,
In die tijd was ik de directeur van een Bijbelschool behorend bij een bepaalde bediening, in een ander land dan de VS. Ik werd benaderd door sommige voorgangers daar over een prediker die in populariteit steeg en er niet uitzag als één van hen, met zijn tatoeëringen en kledingstijl. Toch waren ze geïmponeerd door de wonderen die er blijkbaar in zijn bijeenkomsten gedaan werden. Ze waren ontdaan over zijn reizende populariteit, niet vanwege zijn verschijning, maar door de details van zijn privé leven.

Ze legden mij hun dilemma voor, want hij zette hen onder druk om hem in hun gemeentes uit te nodigen. Aan de ene kant beweerde hij dat er grote wonderen door de Heer gedaan werden, in het bijzonder in diensten overzees – genezingen, mensen stapten uit hun rolstoelen, enzovoorts. Maar aan de andere kant werd er vaak vermeld dat hij zijn vrouw ontrouw was, problemen had met drugs en alcohol en men hoorde ook over woede uitbarstingen en er waren beschuldigingen van misbruik. Zijn privéleven leek niet consistent te zijn met het christelijk karakter dat men van een dienaar en leider zou mogen verwachten.

Na veel discussie was iedereen het erover eens, dat op een bepaald moment, door de Heer bepaald, en als hij zich niet zou bekeren, zijn zonde aan het publiek ontmaskerd zou worden. Tot het zover was, moest iedere pastor voor zichzelf beslissen of hij hem wel of niet in zijn gemeente zou uitnodigen. Zover ik weet, heeft niemand dat gedaan en de persoon waar het om ging, vertrok naar een ander land, waar men hem niet kende.

Lijd verdrukkingen als een soldaat, heb de wilskracht van een atleet in training en wees als een…landbouwer?
Ik heb gedeeld uit 2 Timotheüs 2:1-6, waar Paulus Timotheüs in 3 gebieden instrueert, wat perfect overeenkomt met de 3 delen van de mens: lichaam, ziel en geest.

Paulus zei tegen Timotheüs verdrukkingen te verduren zoals een soldaat dat doet. Niet dat hij een soldaat is, maar de lichamelijke moeiten te verduren, wat soldaten doen. Dat zou een arrestatie kunnen zijn, een marteling, of de dood. Reizen ging per voet en/of per schip, ongeacht het weer en de cultuur.
Vervolgens doelde hij op de ziel: train en ga de wedstrijd in volgens de regels; verduur de emotionele moeiten, wees gewillig naakt voor de Heer te verschijnen en bekleed te worden met de olie van de Geest, waardoor de vijand ons moeilijk kan vastpakken.

Nu gaat Paulus verder met het geestelijke aspect en hij zegt tegen Timotheüs, in vers 6: “De landbouwer, die zware arbeid verricht, moet als eerste in de vruchten delen.”
Als we dit vers apart nemen zien we dat het Grieks zegt “De hardwerkende landbouwer”, dus dit spreekt over ijver, over zwaar handenarbeid, als voorbeeld van geestelijke moeilijkheden.

Het zware leven van een boer wordt vergeleken met geestelijk sterk en taai zijn. Een boer moet alle aspecten kennen die zorgen voor een succesvolle oogst en hij moet in alle weerscondities willen werken, want als de tijd goed is, is de tijd goed – de boer moet op de juiste tijd zaaien en oogsten – hij kan niet wachten tot er een warme, zonnige dag komt, als het zaad of de oogst aangeeft dat het klaar is. Op dezelfde manier moeten wij geestelijk ijverig zijn, niet beïnvloedbaar door omstandigheden, gericht op de oogst, het werk dat moet gebeuren. Geestelijk taai zijn, gewillig alles aan de kant te zetten omdat, geestelijk gezien, God roept en de velden/oogst onze aandacht nodig heeft.

Dit kan inhouden, dat als je de drang hebt om te bidden voor iemand, je stopt met waar je mee bezig bent en je voor die persoon gaat bidden. Ook kan het zijn dat als je op weg bent om iets te doen en

een broeder of zuster belt je om hulp, je jouw plannen laat zitten en gaat helpen, want geestelijke dingen gaan voor. Dingen van het hart en de geest worden het allerbelangrijkst in je leven.

De boer is niet alleen bezig met het planten en de oogst, maar met alles wat daaraan gerelateerd is: voorbereiding van de grond, het planten, onkruid wieden, bepalen wat de juiste tijd is om te oogsten, werkers coördineren, de oogst verzamelen en klaarmaken voor de markt, genoeg zaad achterhouden voor de oogst van volgend jaar, en nog veel meer. Dat vereist ijver en focus.

De grond is het menselijk hart
Paulus zegt dat de landman als eerste van de oogst mag eten. Wat betekent dat?

In Marcus 4 gaf Jezus de gelijkenis van de zaaier en in vers 13 zegt Hij dat als je deze gelijkenis niet begrijpt, je de andere gelijkenissen ook niet zult begrijpen. Die uitspraak maakt deze gelijkenis de belangrijkste en de schrijvers van het Nieuwe Testament bleven bij dat voorbeeld in hun eigen schrijven. Eén voorbeeld daarvan is dit gedeelte.

In de gelijkenis zaait de zaaier het Woord in de grond – de grond is het menselijk hart – waar het zaait groeit, en afhankelijk van de conditie van de grond/hart, groeit het zaad/Woord overeenkomstig.

Paulus volgt het voorbeeld van de Heer en gebruikt de landman, die zaad zaait; dus we begrijpen dat het zaad in de grond geplant wordt, in het menselijk hart, en daaruit groeit de oogst. Paulus zegt dat de boer eerst moet eten van de oogst die in zijn hart groeit. Als de grond het hart is, is de oogst wat uit het hart groeit, de vrucht van de Geest – de vrucht van de (menselijke) geest, waar Paulus over schrijft in Galaten 5:22-23, dat vanuit een hart (geest) van een wedergeboren persoon groeit.

Er is hard werk en ijver voor nodig om dat zaad te laten groeien en de boer (jij en ik) moet letten op het Woord in onze harten en het voeden, het een prioriteit maken. Je weet hoe een zaadje groeit: het schiet allereerst omhoog door de grond (hart), het is kwetsbaar, heeft de juiste condities nodig om te groeien – water, licht, voeding uit de bodem – en de tuinier of de boer moet die zaadjes een eerste prioriteit maken.

Hij of zij kijkt er dagelijks naar, zorgt ervoor, plukt schadelijke insecten die het willen vernietigen, van het plantje af. Op dezelfde manier vertelt Paulus Timotheüs je geestelijke mens te beschermen en te voeden. Let op dat er geen dingen zijn die dat Leven in jouw geest beschadigen. Haal de schadelijke insecten weg (demonische en andere krachten) die het plantje willen vernietigen. Als je Marcus 4:11-19 leest, zul je zien dat soms de zorgen van de wereld, de verleiding van de rijkdom en de begeerten naar al het andere, binnenkomen en het Woord verstikken.

Paulus bouwt verder op die gelijkenis van Jezus en vertelt hem niets binnen te laten dat het Woord in zijn leven kan verstikken – doe wat je kunt om jouw geestelijk leven te voeden door te voorzien in een veilige en voedende omgeving. <u>Koester de dingen niet die niet bijdragen aan een gezonde groei</u>.

Het woord dat Paulus gebruikt, als hij zegt dat de landman als eerste mag ‘deelnemen’ van de vruchten, betekent ‘te eten, te ontvangen, te nemen.’ Het betekent precies wat het zegt – je moet praktiseren wat je preekt. Je kunt niet als die prediker hierboven zijn die één ding preekt en thuis heel anders leeft.

ALS je lichamelijk ongemak of pijn wilt verdragen, zoals een soldaat, ALS je gewillig bent de emotionele discipline te hebben in je leven en terug te keren naar je Trainer voor meer ‘olie’ na iedere wedstrijd, dan begrijp je dat jij de eerste moet zijn die van de oogst van je eigen hart eet, jij moet wandelen in de openbaring die je hebt, in het licht dat je hebt. Jij moet prioriteiten en grenzen stellen in alle drie elementen die Paulus hier onderwijst. Ons leven moet consistent zijn, van geest naar ziel en vandaar naar buiten toen, naar ons lichaam/onze levens.

<u>Dat wil niet zeggen dat er verwacht wordt dat we volmaakt zijn, maar wel dat we willen groeien</u>. Een discipel van Jezus zijn is een serieuze zaak, een dagelijkse serie kleine keuzes om Hem ons te laten veranderen, van binnen naar buiten. Hij gebruikt iedere omstandigheid, elke gesloten deur, iedere moeilijkheid, als een gelegenheid voor onze groei. Hij veroorzaakt de moeilijkheden en tegenslagen niet, wij doen ons dat zelf aan of de vijand verzoekt ons, maar de Vader is er een Meester in om dat te

nemen wat voor onze verwoesting bedoeld was, en het om te keren, zodat we meer als Christus gaan worden.

Zoals Marcus 4:33 zegt, leerde Jezus mensen alleen voor zover zij dat konden horen/ontvangen. Kun jij meer ontvangen? Wees voorzichtig, want als je ja zegt, ben je onmiddellijk aansprakelijk voor wat Hij jou geeft. Om in dat licht te wandelen, moet je gewillig zijn moeilijkheden te verdragen als een soldaat, de mentale ups en downs van een atleet in training en de geestelijke ijver te hebben te willen zijn zoals Jezus is. Dat moet jouw eerste doel in het leven zijn, ongeacht wat het leven je brengt. Het is echter een rijk leven, geestelijk en intern gesproken. Anderen zullen het niet altijd begrijpen, maar dat hoort bij de prijs die we betalen als we als Christus willen zijn. Het is onze roeping.

Volgende week een ander onderwerp, tot dan,
Zegen,
John Fenn
Cwowi.org
Mail naar cwowi@aol.com